

مقدمه

تأثیر کاهش ارزش ریال بر واردات

عباس جوهری

می داده (جدول و نمودار ۱)، لذا صادرات به عنوان یک متغیر عمده "برونزا برای اقتصاد ایران می باشد. ازین رو بحث ما در این مقاله صرفاً بر روی بررسی تأثیر کاهش ارزش ریال بر واردات متمرکز شده است.

-مبانی تئوریک موضوع

از اهداف مهم اقتصادی برای هر کشور و بخصوص کشورهای جهان سوم دستیابی به تعادل داخلی و خارجی اقتصاد می باشد. گاهی که بین اهداف اقتصادی یک کشور تضاد و تقابلی وجود داشته باشد، در این صورت کشورها با توجه به شرایط و اهمیت اهداف، یکی از مهمترین هدفها را در صورتی که امکان دستیابی همزمان به چند هدف وجود نداشته باشد - انتخاب نموده و از سیاستهای مناسب جهت دستیابی به آن استفاده می نمایند.

از مشکلات عمده برخی از کشورهای جهان (از جمله ایران) کسری تراز تجاری تراز پرداختها می باشد. اگر به تراز تجاری نگاه کنیم مشاهده می شود که تراز مذکور شامل دو قلم عمده صادرات و واردات می باشد.

در این مقاله ما به بررسی یکی از سیاستهای تعدیل اقتصادی، یعنی کاهش ارزش ریال خواهیم پرداخت و تأثیر آن را بر واردات موردارزیابی قرار خواهیم داد. از آنجا که صادرات ما "عمده" به صورت نفت است و میزان صدور آن نیز از کنترل ما خارج می باشد و همچنین قیمت آن هم تحت تأثیر نوسانات بازار بین المللی نفت می باشد و از طرفی دیگر، صادرات غیرنفتی نیز سهم ناچیزی از صادرات کل ما را تشکیل می دهد به گونه ای که طی دوره مورد بررسی (۱۳۷۰-۱۳۴۲) تنها ۵/۶ درصد از کل صادرات ما را تشکیل

جدول (۱)

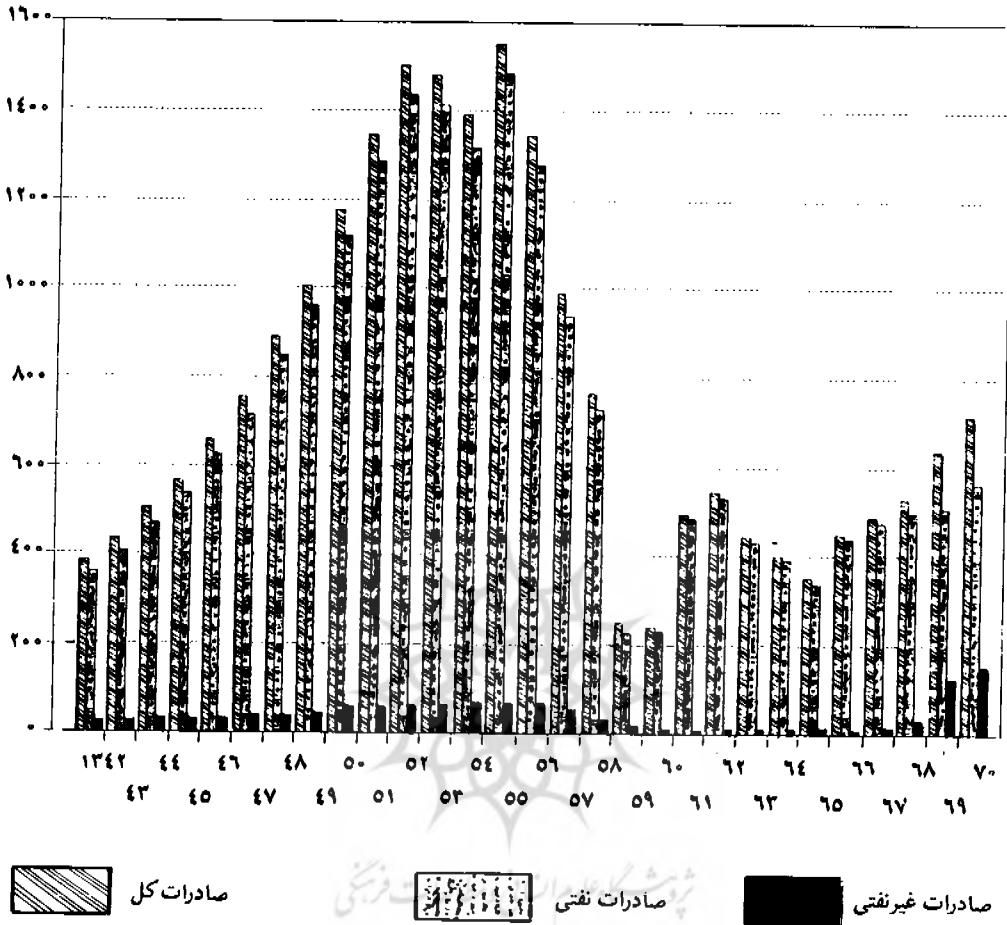
واحد: میلیارد ریال به قیمت ثابت ۱۳۵۳

سال	صادرات غیرنفتی (X)	صادرات نفتی (XO)	صادرات کل (XT)	سهم صادرات غیرنفتی (sx)
۱۳۶۲	۴۰/۱	۳۶۱/۴	۳۸۷/۰	۱/۰
۱۳۶۳	۲۹/۷	۴۰۷/۶	۴۳۶/۳	۱/۱
۱۳۶۴	۳۲/۳	۴۷۲/۲	۵۰۰/۰	۱/۴
۱۳۶۵	۲۸/۹	۵۳۹/۱	۵۶۸/۰	۰/۱
۱۳۶۶	۳۲/۶	۶۲۷/۰	۶۶۰/۱	۱/۱
۱۳۶۷	۳۸/۸	۷۱۰/۳	۷۵۶/۱	۰/۱
۱۳۶۸	۴۰/۰	۸۰۱/۰	۸۴۲/۰	۱/۰
۱۳۶۹	۴۰/۸	۹۰۹/۴	۱۰۰۰/۲	۱/۱
۱۳۷۰	۶۱/۰	۱۱۱۷/۶	۱۱۷۸/۶	۰/۲
۱۳۷۱	۵۹/۷	۱۷۸۷/۸	۱۹۴۷/۰	۱/۱
۱۳۷۲	۶۴/۷	۱۸۳۶/۷	۱۹۰۱/۶	۱/۳
۱۳۷۳	۶۰/۶	۱۸۱۲/۴	۱۸۷۸/۰	۱/۴
۱۳۷۴	۷۱/۶	۱۹۲۰/۱	۱۹۹۱/۷	۰/۱
۱۳۷۵	۶۷/۸	۱۸۸۳/۸	۱۹۵۱/۶	۱/۱
۱۳۷۶	۶۷/۱	۱۹۸۰/۹	۱۹۴۸/۰	۰/۰
۱۳۷۷	۵۳/۲	۹۳۸/۶	۹۹۲/۲	۰/۶
۱۳۷۸	۳۶/۰	۷۳۰/۴	۷۶۶/۴	۱/۱
۱۳۷۹	۲۱/۴	۲۲۸/۶	۴۰/۰	۱/۲
۱۳۸۰	۱۰/۸	۲۳۱/۰	۲۶۱/۸	۱/۰
۱۳۸۱	۸/۸	۶۸۷/۱	۶۹۶/۹	۱/۸
۱۳۸۲	۱۰/۶	۵۳۳/۸	۵۶۶/۴	۱/۱
۱۳۸۳	۹/۷	۴۳۳/۶	۴۶۳/۳	۱/۲
۱۳۸۴	۱۱/۰	۳۹/۷	۴۰/۱	۱/۷
۱۳۸۵	۱۶/۲	۳۳۶/۷	۳۵۰/۶	۱/۰
۱۳۸۶	۸/۱	۴۲۸/۰	۴۶۶/۶	۱/۸
۱۳۸۷	۱۳/۹	۴۷۵/۸	۴۸۹/۷	۱/۸
۱۳۸۸	۲۸/۷	۴۹۹/۶	۵۲۸/۳	۰/۴
۱۳۸۹	۱۲۸/۲	۵۰۹/۶	۶۳۷/۸	۰/۰
۱۳۹۰	۱۰۲/۶	۵۶۳/۴	۷۱۶	۱۱/۳

مأخذ: بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران - حسابهای ملی سالهای (۱۳۷۰-۱۳۶۲)

نمودار (۱)

میلیارد ریال

اشاره خواهیم نمود.

سیاستهای تعدیل اقتصادی

بعضی از مهمترین ابزار سیاستی که برای نیل به هدف تراز داخلی و تراز خارجی یا تعادل تراز پرداختها در دسترس سیاستگذاران می‌باشد به شرح ذیل است:

اگر به تراز پرداختهای کشور خودمان توجه گردد مشاهده می‌شود که بعضی از سالها از عدم تعادل خارجی رنج می‌برده است (جدول و نمودار شماره ۲). بنابراین لازم است جهت رفع این عدم تعادل، سیاستهای مناسب اتخاذ و اعمال گردد که در اینجا به سیاستهای عمدۀ تعدیل اقتصادی

کاهش می دهد، اما باعث افزایش واردات و کسری بیشتر در تراز پرداختها می شود. بنابراین سیاستهای مالی و پولی انساطی زمانی مفید است که ما رکود داخلی همراه با مازاد در تراز پرداختها داشته باشیم و زمانی که ما کسری تراز پرداختها همراه با رکود داخلی داریم باید بین تعادل داخلی و خارجی یکی را انتخاب کرده و برای رسیدن به تعادل داخلی و خارجی به طور همزمان دو دسته ابزار مستقل داشته باشیم.

حال اگر تورم داخلی همراه با کسری تراز پرداختها خارجی داشته باشیم، با سیاستهای مالی و پولی انقباضی، ضمن کنترل تورم می توانیم کسری تراز پرداختها را بهبود بخشیم. ولی اگر تورم داخلی با مازاد در تراز پرداختها همراه باشد، سیاستهای انقباضی مالی و پولی، اگرچه تورم را مهار می کند، ولی مازاد تراز پرداختها را نه تنها از بین نمی برد بلکه افزایش نیز می دهد. بنابراین در اینجا نیز احتیاج به دو ابزار جدا گانه برای رسیدن به تعادل همزمان داخلی و خارجی، ضرورت پیدا می کند.

۲- سیاستهای مالی و پولی

سیاستهای مالی و پولی به عنوان دو ابزار مستقل جهت ایجاد تراز داخلی و خارجی تأثیر کاهش ارزش ریال بر واردات

از اهداف مهم اقتصادی برای هر کشور و بخصوص کشورهای جهان سوم دستیابی به تعادل داخلی و خارجی اقتصادی می باشد.

۱- سیاست تغییر هزینه یا تقاضا

سیاستهای تغییر هزینه یا تقاضا به سیاستهای مالی دولت مانند: تغییر هزینه های دولت و یا وضع مالیات و همچنین سیاستهای پولی که عرضه پول را تحت تأثیر قرار می دهد، اطلاق می شود. حال اگر اقتصاد داخلی فرضاً "دچار رکود شده باشد، می توان به وسیله سیاستهای مالی و پولی انساطی رکود داخلی را از بین برد. حال اگر تعادل داخلی و خارجی اقتصاد به طور همزمان مدنظر باشد و علاوه بر رکود داخلی با کسری در تراز پرداختها نیز رو به رو باشیم، استفاده از سیاستهای مالی و پولی انساطی، رکود داخلی را از بین برد یا کاهش می دهد ولی از طرف دیگر کسری تراز پرداختها افزایش می یابد؛ چون سیاست پولی انساطی باعث افزایش عرضه پول و کاهش نرخ بهره شده و موجبات افزایش خروج سرمایه های کوتاه مدت و کاهش ورود سرمایه های کوتاه مدت بین المللی را فراهم می سازد. همچنین سیاست مالی انساطی مانند افزایش مخارج دولت و یا کاهش مالیات ضمن اینکه رکود داخلی را

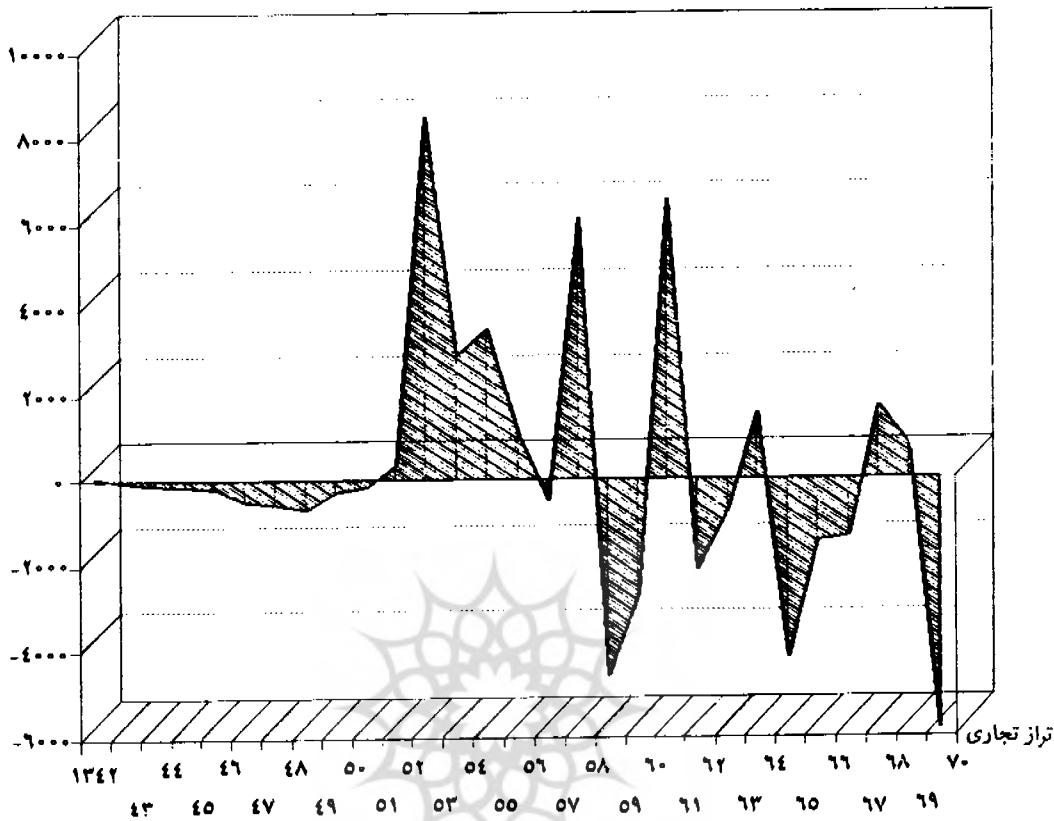
جدول (۲): تراز تجاری

سال	دریافت‌های جاری کل	پرداخت‌های جاری کل	تراز تجاری
۱۳۶۲	۶۱۸/۸	۵۶۸/۱	-۵/۷
۱۳۶۳	۷-۱/۴	۷۰۹/۱	-۵۷/۷
۱۳۶۴	۸۱۷/۴	۹۳۲/۰	-۱۱۵/۱
۱۳۶۵	۹۴۰/۸	۱۰۸۹/۲	-۱۴۸/۴
۱۳۶۶	۱۱۷۰/۸	۱۳۸۷/۲	-۲۱۱/۴
۱۳۶۷	۱۳۲۵/۱	۱۸۰۴/۷	-۴۷۹/۶
۱۳۶۸	۱۰۱۸/۷	۲۰۷۲/۲	-۱۰۵/۰
۱۳۶۹	۱۶۹-/۱	۲۳۶۵/۱	-۶۷۵
۱۳۷۰	۲۷۳۴	۳-۱۰	-۲۸۱
۱۳۷۱	۳۲۳۷	۳۰۰۲	-۱۷۰
۱۳۷۲	۶۲۳۲	۵۸۸۷	۲۶۰
۱۳۷۳	۲-۹۲۲	۱۲۶۳۹	۸۴۸۳
۱۳۷۴	۲۱۹۷۲	۱۹-۰۸	۲۹۱۴
۱۳۷۵	۲۴۶۱۸	۲۱۰۸۷/۱	۴۵۳-۰/۹
۱۳۷۶	۲۰۰۹-	۲۴۴۹۹	۱۰۹۴
۱۳۷۷	۲۲۷۳۷/۶	۲۳۲۳۸/۶	-۵۰۱
۱۳۷۸	۲۲۶۵۸/۴	۱۶۰۴۸/۷	۶۱۰۹/۷
۱۳۷۹	۱۶۲۱۶	۱۸۸۱۳/۳	-۴۰۹۹
۱۳۷۰	۱۴۳۲۰/۳	۱۷-۰۷/۲	-۲۷۳۷
۱۳۷۱	۲۱۴۰۰/۸	۱۶۹-۶	۶۰۰۱/۸
۱۳۷۲	۲۲-۸۲	۲۴۱۹۷/۶	-۲۱۱۶
۱۳۷۳	۱۷۹۴۷/۷	۱۸۶۵۰/۰	-۷۰۲/۸
۱۳۷۴	۱۰-۲۲/۷	۱۳۶۶۶/۳	۱۰۷۸/۳
۱۳۷۵	۷۱۴۰/۴	۱۱۳۴۲/۰	-۴۱۹۷
۱۳۷۶	۱-۲۹۲/۳	۱۱۷۴۳/۶	-۱۶۰۱
۱۳۷۷	۸۸۱-	۱-۱۰۸/۷	-۱۳۶۹
۱۳۷۸	۱۳۳۷۹/۸	۱۱۶۷۹/۸	۱۷۰۰
۱۳۷۹	۱۸۶۲۹	۱۷۶۳۲/۴	۷۹۶/۶
۱۳۸۰	۱۶-۱۹/۸	۲۱۸۸۰/۷	-۵۸۶۱

مأخذ: گزارش اقتصادی و ترازنامه بانک مرکزی جمهوری اسلامی

نمودار (۲)

میلیون دلار

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

تغییر در نرخ بهره موجبات جابه‌جایی سرمایه‌های بین‌المللی کوتاه‌مدت را فراهم می‌آورند. حال هرچه جابه‌جایی سرمایه نسبت به تغییرات نرخ بهره حساس‌تر باشد تأثیر سیاستهای پولی در ازین بردن عدم تعادل خارجی بیشتر از تأثیر آن، بر تأمین تعادل داخلی می‌شود. حال اگر سرمایه‌های بین‌المللی درقبال تغییرات نرخ

تأثیرگاهش ارزش ریال بر واردات ۱۱

مورداستفاده قرار می‌گیرد. از سیاست مالی برای رسیدن به تراز داخلی و از سیاستهای پولی جهت دستیابی به تراز خارجی-جهت تعادل همزمان خارجی و داخلی استفاده می‌شود.

همان‌طور که قبلًا بیان شد، برای رفع رکود یا تورم می‌توان از سیاستهای مالی و پولی استفاده نمود؛ زیرا سیاستهای پولی با

سیاست تضعیف پولی و تقویت پولی را از این جهت سیاستهای تبدیل هزینه می‌گویند، که باعث می‌شود هزینه‌ها، از سوی کالاهای و خدمات خارجی به سمت کالاهای و خدمات داخلی و یا بالعکس تغیرجهت دهد.

نرخ بهره و افزایش ورود سرمایه بین‌المللی کوتاه‌مدت یا کاهش خروج سرمایه‌های کوتاه‌مدت می‌شود استفاده می‌کنیم. در عین حال برای رسیدن به تعادل داخلی و مهار تورم، از سیاستهای مالی انقباضی استفاده می‌گردد.

این سیاست تعدیل، همان‌طوری که بیان شد برای رسیدن به تعادل خارجی، در صورتی مؤثر است که سرمایه‌گذاری‌های بین‌المللی کوتاه‌مدت نسبت به تغییرات نرخ بهره، حساسیت لازم را داشته باشند، از طرف دیگر افزایش نرخ بهره کوتاه‌مدت برای تشویق ورود سرمایه به داخل کشور یا کاهش خروج سرمایه از کشور موجب افزایش نرخ بهره بلند‌مدت می‌شود که این نیز به‌نوبه خود موجب کاهش سرمایه‌گذاری‌های بلند‌مدت داخلی و تقلیل رشد اقتصادی خواهد شد.

۳- کنترلهای مستقیم

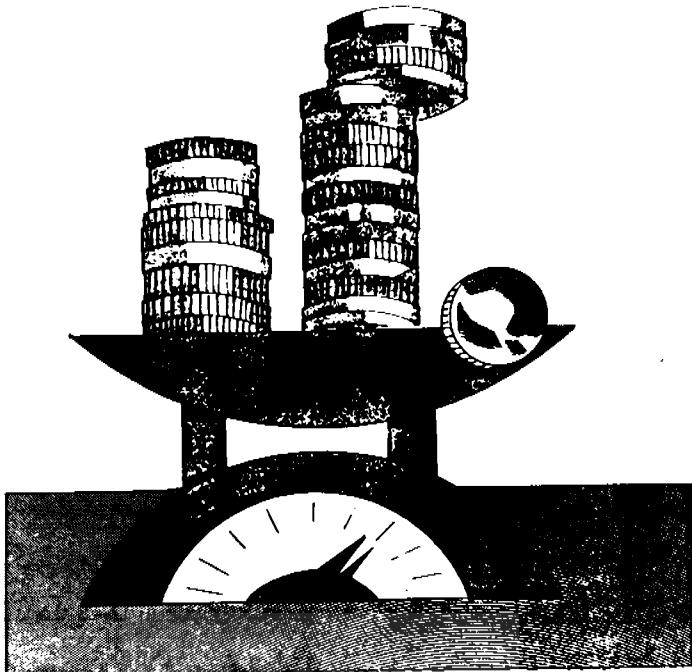
اگر کشوری برای رسیدن به تراز خارجی از سیاستهای پولی استفاده ننماید، یا

بهره هیچ واکنش نشان ندهند، در این صورت سیاستهای پولی مانند سیاستهای مالی فقط می‌توانند از طریق تغییر در درآمد ملی، بر تراز پرداختها مؤثر واقع شوند. بنابراین شرط استفاده از سیاستهای پولی و مالی به عنوان دو ابزار سیاست‌گذاری مستقل، این است که سرمایه‌های بین‌المللی کوتاه‌مدت نسبت به نرخ بهره حساسیت نشان دهند؛ در غیر این صورت ما با دو هدف، یعنی تعادل داخلی و خارجی و یک ابزار سیاست‌گذاری مواجه خواهیم بود.

حال اگر فرض "در اقتصاد، رکود داخلی همراه با کسری تراز پرداختها داشته باشیم می‌توان از سیاستهای مالی و پولی به عنوان دو ابزار مستقل سیاست‌گذاری جهت دستیابی به تعادل داخلی و خارجی استفاده نمود، به‌طوری که برای برطرف کردن رکود داخلی از سیاستهای مالی انساطی و برای رفع کسری تراز پرداختها از سیاستهای پولی انقباضی استفاده می‌شود.

همچنین اگر رکود داخلی همراه با مازاد تراز پرداختها داشته باشیم از سیاستهای مالی و پولی انساطی استفاده می‌شود.

حال دیگری که متصور است، تورم داخلی همراه با کسری در تراز پرداختها می‌باشد که برای رسیدن به تعادل خارجی از سیاست پولی انقباضی که باعث افزایش

توصیه نمی‌شوند. بنابراین، به طور کلی سیاستهای کنترلی به علت کاهش منافع حاصل از تجارت نمی‌توانند ابزار مناسبی جهت ایجاد تعادل در تراز خارجی باشند و استفاده از این سیاستها مگر در موقع خاص توصیه نمی‌گردد.

۴- سیاست تبدیل هزینه (یا سیاست کاهش ارزش پول داخلی)

این سیاست جهت رسیدن به تعادل خارجی توصیه می‌گردد. سیاست تبدیل هزینه، کاهش ارزش پول را بح داخلی در مقابل پول خارجی (Devaluation) و

تأثیر کاهش ارزش ریال بر واردات ۱۳

چنانچه این سیاست در آن کشور بی فایده یا غیرقابل اجرا باشد و تمایلی به سیاست تبدیل هزینه یا به عبارت دیگر کاهش ارزش پول داخلی به دلیل عوارض سیاسی و اقتصادی آن وجود نداشته باشد و یا اینکه ناتوان از اجرای آن باشد؛ یا تمایلی به سیستم نرخ ارز شناور وجود نداشته باشد، در این صورت راهی که برای اصلاح کسری مزمن تراز پرداختها وجود دارد کنترلهای تجاری و ارزی می‌باشد.

سیاستهای کنترلی نیز به دلیل آثار سویی که بر تخصیص منابع و همچنین کارآیی اقتصادی دارند و باعث ایجاد بازار سیاه برای ارز و فسادهای ناشی از آن می‌گردند،

ابزاری جهت رفع کسری و مازاد ترازپرداختها توسط مقامات رسمی کشوری که دارای سیستم نرخ ارز ثابت می‌باشد، مورداستفاده قرار می‌گیرد. لازم به بیان است که زمانی تضعیف پولی به اصلاح کسری ترازپرداختها و تقویت پول رایج ملی به رفع مازاد ترازپرداختها کمک می‌کند که بازار ارز خارجی با ثبات باشد، در غیراین صورت برای اصلاح کسری ترازپرداختها، تقویت ارزش پول ملی و نه تضعیف آن ضرورت پیدا می‌کند و برای اصلاح مازاد ترازپرداختها، تضعیف پول رایج داخلی ضرورت می‌یابد.

ثبات بازار ارز را می‌توان بر حسب کشش قیمتی تقاضای واردات (e_m) و کشش قیمتی صادرات (e_x) بیان نمود:

$$e_x - e_m > 1$$

که این همان شرط معروف مارشال - لرنر است.

از آنجا که کشش قیمتی صادرات (e_x) مثبت است و کشش قیمتی تقاضای واردات (e_m) منفی می‌باشد لذا رابطه فوق را می‌توان بر حسب قدر مطلق نیز بیان نمود:

$$|e_x| + |e_m| > 1$$

به عبارت دیگر شرط لازم و کافی برای ثبات بازار ارز این است که مجموع

تقویت پول رایج کشور (Revaluation) را شامل می‌شود. سیاستهای تضعیف پولی و تقویت پولی را از این جهت سیاستهای تبدیل هزینه می‌گویند، که باعث می‌شوند هزینه‌ها از سوی کالاهای و خدمات خارجی به سمت کالاهای و خدمات داخلی و یا بالعکس تغییرجهت دهند. زمانی که تضعیف پولی انجام می‌شود، هزینه‌ها از سوی کالاهای و خدمات خارجی به سمت کالاهای و خدمات داخلی تغییرجهت می‌دهند و بر عکس زمانی که تقویت پولی انجام می‌شود هزینه‌ها از سوی کالا و خدمات داخلی به سمت کالاهای و خدمات خارجی سوق پیدا می‌کنند؛ به عبارت دیگر، با تضعیف پول رایج داخلی (یعنی تقویت ارزش پول خارجی) واردات کشور بر حسب پول رایج داخلی - که تضعیف شده است - گران خواهد شد و صادرات کشوری که تضعیف پولی انجام داده، برای خارجیان ارزان می‌شود. بنابراین با تضعیف پول رایج کشور، صادرات افزایش و واردات کاهش می‌یابد و درنهایت کسری ترازپرداختها اصلاح می‌گردد.

بنابراین سیاست تضعیف ارزش پول رایج کشور (Devaluation) و تقویت ارزش پول رایج کشور (Revaluation) به عنوان

(۱) برای اطلاع بیشتر به مأخذ شماره (۱۲)، ص ۱۷ مراجعه فرمائید.

تابع تقاضای واردات نسبت به قیمتها پرداخت.

- تابع تقاضای واردات

تابع تقاضای واردات، مانند دو تابع تقاضای دیگری معمولاً^۱ تابعی از قدرت جاری خریداران (y) و قیمت محصول (P_M) و قیمت کالاهای جانشین (P_D) درنظر گرفته می‌شود. بنابراین تابع تقاضای واردات (M) در یک شکل ساده و اولیه، به صورت تابعی از درآمد ملی واقعی و نسبت قیمت کالاهای وارداتی و قیمت کالاهای داخلی بیان می‌گردد.^۲

لذا داریم:

$$M = f(y, P_M, P_D)$$

البته انتظار برایین است که واردات، همراه با درآمد افزایش یابد؛ ولی انتظار نداریم که تمام درآمد برای واردات صرف شود. به همین طریق انتظار داریم که هرچه قیمت واردات کمتر و قیمت جانشینهای آنها بیشتر باشد، حجم واردات بیشتر باشد. "Evans" و "Houthakker" و "Magee"^۳ با این قید که اثر تغییرات قیمت خود کالا، برابر اثر تغییرات معکوس قیمت کالاهای جانشین

قدرمطلقهای کشش قیمتی صادرات و واردات بزرگتر از یک باشند، تا با کاهش ارزش پول، بتوان به رفع یا بهبود کسری تراز تجاری تراز پرداختها از طریق کاهش واردات و افزایش صادرات دست یافت.

از آنجاکه صادرات ما، عمدتاً^۴ به صورت نفت خام می‌باشد و صادرات غیرنفتی نیز سهم ناچیزی در کل صادرات دارد، لذا دراینجا فرض می‌کنیم که صادرات ما هیچ واکنشی نسبت به سیاست کاهش ارزش ریال از خود نشان ندهد، به عبارتی دیگر کشش قیمتی صادرات را برابر صفر فرض می‌کنیم (یعنی $e_m = 0$). دراین حالت که بدترین حالت متصور برای کشش قیمتی صادرات می‌باشد، برای اینکه شرط مارشال - لرنر صادق باشد لازم است که کشش قیمتی واردات بزرگتر از یک باشد؛ یعنی

$$|e_m| > 1$$

برای محاسبه کشش قیمتی تقاضای واردات، لازم است ابتدا تابع تقاضای واردات را با توجه به مفروضات اقتصاد ایران تعیین نموده و سپس با استفاده از ضرائب برآورد شده قیمتها نسبی، به قضاوت درمورد باکشش یا بیکشش بودن

(۱) به عنوان نمونه می‌توانید به Evans (۱۹۵۹) و Houthakker (۱۹۶۹) مراجعه فرمائید.

(۲) جهت مطالعه بیشتر به مأخذ شماره (۵) مراجعه فرمائید.

است، یافتن روند حرکت نرخ ارز واقعی می‌باشد، نه تغییرات دوره‌ای آن، مشکلی را درنتیجه گیری ما ایجاد نمی‌کند. لذا در ایران باتوجه به آمارهای موجود برای کالاهای قابل تجارت، از شاخص قیمتی کالاهای وارداتی و برای کالاهای غیرقابل تجارت از شاخص قیمتی کالاهای تولید و مصرف شده در داخل استفاده می‌شود.

زمانی تضعیف پولی، به اصلاح کسری تراز پرداخت و تقویت پولی، به رفع مازاد تراز پرداختها کمک می‌کند که بازار ارز باثبات باشد.

^۳- متغیر درآمدهای ارزی (E)

قدرت خرید جاری تقاضاکنندگان یا خریداران، عامل مؤثری در تعیین مقدار تقاضای واردات می‌باشد. باتوجه به خصوصیات و مفروضات اقتصاد ایران که صادرکننده عمده نفت می‌باشد و وابسته به درآمدهای ارزی حاصل از آن است، درآمدهای ارزی به عنوان یک متغیر مهم و مؤثر همواره برای تقاضای واردات مطرح بوده، به طوری که با بهبود درآمدهای ارزی واردات افزایش و بر عکس با کاهش

آن باشد، تابع تقاضای واردات را به صورت زیر بیان می‌دارند.

$$M = f(Y, P_M / P_D)$$

به جای نسبت قیمت کالاهای وارداتی به قیمت کالاهای جانشین، باتوجه به آمار و شاخصهای موجود، از شاخص قیمتی واردات به عنوان قیمت کالاهای وارداتی و از شاخص قیمتی کالاهای تولید و مصرف شده در داخل، به عنوان قیمت کالاهای داخلی استفاده می‌شود که این قیمتها نسبی می‌توانند جایگزینی برای نرخ ارز واقعی در نظر گرفته شوند؛ همچنان که ادواردز (Edwards)^۱، نرخ ارز واقعی را (RER)^۲ به صورت قیمت نسبی کالاهای قابل تجارت (Tradables) به کالاهای غیرقابل تجارت (Nontradables)، که با یک واحد پول اندازه گیری شده‌اند، تعریف می‌نماید. اما در عمل شاخصهای قیمتی موجود و در دسترس، جانشین می‌شوند و برای قیمت کالاهای قابل تجارت از قیمت کالاهای وارداتی و برای کالاهای غیرقابل تجارت از قیمت‌های مصرف‌کننده استفاده می‌شود. اگرچه ابن کار ایده‌آل نیست، اما باتوجه به این واقعیت که آنچه مورد نظر

۱) جهت اطلاع بیشتر به مأخذ شماره (۱۸) مراجعه شود.

2) Real Exchange Rate

3) Exchange

جدول (۳)

سال	درآمدهای ارزی (E) (میلیون دلار)	واردات (M) (میلیون دلار)	نرخ رشد درآمدهای ارزی	نرخ رشد واردات
۱۳۶۲	۶۱۸/۸	۵۱۱/۰	-	-
۱۳۶۳	۷۱۴/۸	۷۴۰/۲	۱۰/۰	۴۴/۷
۱۳۶۴	۸۱۷/۳	۸۶۸/۶	۱۴/۳	۱۷/۳
۱۳۶۵	۹۴۰/۸	۹۶۳/۷	۱۰/۱	۱۰/۹
۱۳۶۶	۱۱۷۰/۰	۱۱۹۰/۳	۲۶/۹	۲۲/۰
۱۳۶۷	۱۲۵۰/۱	۱۲۸۹/۲	۱۲/۷	۱۶/۷
۱۳۶۸	۱۰۱۸/۷	۱۰۶۲/۷	۱۶/۶	۱۱/۰
۱۳۶۹	۱۶۹/۱	۱۹۷۶/۶	۱۱/۳	۸/۷
۱۳۷۰	۲۷۳۳/۰	۲۰۶۰/۹	۶۱/۷	۲۲/۹
۱۳۷۱	۳۳۳۷/۲	۲۰۷۰/۰	۲۲/۲	۲۶/۷
۱۳۷۲	۶۲۳۲/۰	۳۷۳۷/۰	۸۶/۷	۴۰/۶
۱۳۷۳	۲۰۹۲۲/۰	۶۶۱۴/۰	۲۳۵/۷	۷۷/۰
۱۳۷۴	۲۱۹۷۱/۰	۱۱۶۹۶/۰	۵/۰	۷۶/۸
۱۳۷۵	۲۴۴-۴/۰	۱۲۷۶۶/۰	۱۱/۱	۹/۱
۱۳۷۶	۲۰۰۹-/۱	۱۶۷۲۶/۰	۶/۹	۱۶/۶
۱۳۷۷	۲۲۷۳۷/۶	۱-۳۷۲/۰	-۱۱/۱	-۲۹/۱
۱۳۷۸	۲۲۶۵۸/۴	۹۶۹۰/۰	-۰/۳	-۳/۰
۱۳۷۹	۱۶۲۱۴/۰	۱-۰۸۴۴/۰	-۳۷/۳	۱۱/۹
۱۳۷۰	۱۶۳۲۰/۳	۱۳۰۱۰/۰	-۰/۷	۲۶/۶
۱۳۷۱	۲۱۴۰۰/۸	۱۱۸۴۰/۰	۴۹/۸	-۱۲/۶
۱۳۷۲	۲۲۰-۸۲۰/۰	۱۸۱-۰۳۰/۰	۲/۹	۵۲/۸
۱۳۷۳	۱۷۹۴۷/۷	۱۴۴۹۴/۰	-۱۸/۷	-۱۹/۹
۱۳۷۴	۱۰-۲۲۷/۷	۱۱۶-۰۸۰/۰	-۱۶/۳	-۲۱/۳
۱۳۷۵	۷۱۶۰/۴	۹۳۰۰/۰	-۰۲/۴	-۱۸/۰
۱۳۷۶	۱-۰۲۹۲/۳	۹۳۶۹/۰	۴۴/۰	-۰/۱
۱۳۷۷	۸۸۱۰/۰	۸۱۷۷/۰	-۱۴/۴	-۱۱/۷
۱۳۷۸	۱۳۳۷۹/۸	۱۲۸-۰۷/۰	۵۱/۹	۵۹/۶
۱۳۷۹	۱۸۶۲۹	۱۸۷۲۲	۳۷/۷	۴۶/۲
۱۳۷۰	۱۶۰۲۰	۲۹۶۷۷	-۱۳/۱	۵۸/۰

مأخذ: گزارش اقتصادی و تراز نامه بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران سالهای (۱۳۷۰-۱۳۶۲)

گرفته شود (پس از ۱۹۸۴) ^۱ و انتظار داریم که با تغییر در مقدار مصرف، سرمایه‌گذاری و مخارج دولت ($A = C+I+G$)، تقاضای واردات نیز تغییر کند و سیاستهای مالی که باعث افزایش مصرف، سرمایه‌گذاری و مخارج دولت می‌شود، واردات را هم افزایش و سیاستهای مالی انقباضی که مصرف، سرمایه‌گذاری و مخارج دولت را کاهش می‌دهد، واردات را نیز محدود نماید.

- متغیر معجازی (D) ^۲

همچنین برای لحاظ نمودن تأثیر عوامل کیفی بروند واردات از متغیر معجازی که آن را با "DI" نشان می‌دهیم استفاده گردیده و برای سال ۱۳۵۷ (وقوع انقلاب اسلامی) و سالهای بعد از آن $DI=1$ و برای سالهای قبل از انقلاب $DI=0$ را قرار داده‌ایم. بنابراین تابع تقاضای واردات تعیین شده به صورت زیر می‌باشد:

$$M = f \left(\frac{P_M}{P_D}, E, A, DI \right)$$

فرم تابع تقاضای واردات را نمائی در نظر گرفته و برای تبدیل آن به فرم خطی از طرفین معادله لگاریتم می‌گیریم. بنابراین خواهیم داشت:

$$LM = a_1 + a_2 LRER + a_3 LE + a_4 LA + a_5 DI$$

درآمدهای ارزی (به علی ازقبیل: جنگ یا کاهش قیمت نفت و یا کاهش در تقاضای جهانی نفت)، واردات نیز کاهش یافته است (جدول و نمودار شماره ^۳). بنابراین درآمدهای ارزی همواره به عنوان یک محدودیت بر واردات مؤثر بوده‌اند. از طرفی با توجه به همخطی بین متغیر درآمد ملی (Y) و درآمد ارزی (E) و با توجه به واپسگی اقتصاد ایران به درآمدهای ارزی حاصل از نفت و اهمیت درآمدهای ارزی در اقتصاد ایران، متغیر درآمد ملی (Y) از مدل حذف می‌گردد.

- متغیر جذب داخلی (A) ^۱

در کشورهایی که دارای اقتصاد تک محصولی بوده و صادرکننده عمده یک نوع مواد اولیه خام می‌باشند و از لحاظ درآمد ارزی نیز به ارز حاصل از صادرات این نوع مواد اولیه که عمده‌تاً در اختیار دولتهای این کشورها قرار می‌گیرند وابسته و امکان انتقال قسمتی از درآمدهای ارزی فوق در خارج از این کشورها نیز جهت سرمایه‌گذاری وجود دارد، لازم است تا واردات، تابعی از متغیر جذب داخلی در نظر

1) Absorbtion

3) Dummy Variable

۲) جهت اطلاع بیشتر به مأخذ شماره ۱۹ مراجعه فرمائید.

تقاضای واردات، تابعی از متغیر مستقل درآمدهای ارزی و نرخ ارز واقعی می‌باشد و به علت معنی دار نبودن متغیر مجازی (DI) از مدل حذف گردیده و متغیر جذب داخلی (A) نیز به علت اینکه متغیر، مسلط تشخیص داده شده، از مدل حذف گردیده است.

همچنین مدل برآورده شده، دارای قدرت توضیح دهنگی بالائی می‌باشد؛ به گونه‌ای که ۹۶ درصد تغییرات متغیر تابع (LM) توسط متغیرهای مستقل درآمد ارزی (LE) و متغیر مستقل نرخ ارز واقعی (LRER) توضیح داده می‌شوند.

- با توجه به ضرائب برآورده شده متغیرهای مستقل که درواقع همان کششها می‌باشند، ملاحظه می‌کنیم که واردات نسبت به تغییرات نرخ ارز واقعی واکنش نشان داده و حساس می‌باشند و بازای یک درصد افزایش در نرخ ارز واقعی، واردات ۱/۵ درصد کاهش می‌یابد. همچنین با تغییر در درآمدهای ارزی، تقاضای واردات نیز تغییر می‌کند به طوری که با زای یک درصد کاهش یا افزایش در درآمدهای ارزی واردات ۷/۰ درصد کاهش یا افزایش می‌یابد.

بنابراین نظر به باکشش بودن تقاضای واردات نسبت به تغییرات نرخ ارز نتیجه

در رابطه فوق $La = La_0 + \text{نまだ L}$ بیانگر لگاریتم برمنای طبیعی می‌باشد و از این به بعد قیمت‌های نسبی را که درواقع همان نرخ ارز واقعی می‌باشند با نまだ RER نشان خواهیم داد.

- تخمین تابع تقاضای واردات

تابع تقاضای تعیین شده را با استفاده از داده‌های سری زمانی برای سالهای ۱۳۴۲-۷۰ و با استفاده از روش حداقل مربعات معمولی (OLS) تخمین زده که نتیجه زیر بدست آمده است:

$$LM = ۲/۰۵ - ۱/۵۶ LRER + ۰/۷ LE \\ (۱۵/۹) (-۵/۴) (۰/۰)$$

$$R^2 = ۰/۹۶ \quad F = ۲۲۴$$

$$R_{DW} = ۰/۹۵ \quad D.W = ۱/۶$$

در مدل فوق تست همخطری بین متغیرهای مستقل انجام شده و عدم وجود همخطری حاد بین متغیرهای مستقل تأیید می‌گردد. همچنین با توجه به آزمون دوربن - واتسن، تست خودهمبستگی بین جملات اختلال انحراف گرفته و به دلیل وجود خودهمبستگی، از مدل، رفع خودهمبستگی شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود

(۱) جهت اطلاع از ماهیت متغیرهای مسلط به مأخذ شماره (۶) مراجعه نمایند.

تابع تعیین شده به بررسی تأثیر هریک از انواع واردات کالاها بر حسب نوع مصرف از سیاست اعمال شده پردازیم.

با اعمال سیاست کاهش ارزش ریال تقاضا برای واردات به علت گرانتر شدن کالاهای وارداتی کاهش می‌یابد و این کاهش در تقاضای واردات اگر با سیاستهای تقویت کننده آن همراه گردد می‌تواند به رفع یا بهبود کسری تراز پرداختها کمک یابد.

- تابع تقاضای واردات کالاهای مصرفی (MC)

تابع تقاضای واردات کالاهای مصرفی (MC) با توجه به اینکه تابعی از نرخ ارز واقعی و درآمدهای ارزی و متغیر مجازی (DI) می‌باشد اما برای بررسی تأثیر انقلاب اسلامی بر روند واردات کالاهای مصرفی، تابعی از واردات کالاهای مصرفی دوره قبل نیز در نظر گرفته شده است که این متغیر مستقل با یک وقفه زمانی، بیانگر عادت مصرفی مصرف کنندگان می‌باشد. بنابراین تابع تقاضای واردات کالاهای مصرفی در شکل خطی - لگاریتمی به صورت زیر ارائه می‌گردد:

$$LMC = B_1 + B_2 L.RER + B_3 LE + B_4 LMC(-1)$$

$$+ B_5 DI$$

که در تابع فوق $B_1 = LB$ می‌باشد.

می‌گیریم که شرط مارشان - لرنر در ایران صادق است و با اعمال سیاست کاهش ارزش ریال و افزایش نرخ ارز واقعی تقاضا برای واردات به علت گرانتر شدن کالاهای وارداتی کاهش می‌یابد و این کاهش در تقاضای واردات اگر با سیاستهای تقویت کننده آن همراه گردد می‌تواند به رفع یا بهبود کسری تراز پرداختها کمک نماید.

بعد از اثبات شرط مارشال - لرنر، مسئله‌ای که مطرح است این است که اعمال این سیاست می‌تواند چه تأثیراتی بر بخش داخلی اقتصاد و تولیدات داخلی، پاتوجه به وابستگی اقتصاد ایران به واردات مواد اولیه و کالاهای سرمایه‌ای داشته باشد. بنابراین برای بررسی تأثیر سیاست کاهش ارزش ریال بر تولیدات داخلی وابسته به کالاهای وارداتی، واردات را در یک تقسیم‌بندی به سه دسته: واردات کالاهای مصرفی، سرمایه‌ای و واسطه‌ای تفکیک می‌نماییم تا بین واردات کالاهایی که صرف رفاه مادی می‌گردد و واردات کالاهایی که جنبه تولیدی دارد و درجهت رسیدن به هدف رشد و توسعه اقتصادی می‌تواند مهم باشد، تفکیک به عمل آید. لذا برای بررسی تأثیر سیاست کاهش ارزش ریال بر واردات، بر حسب نوع مصرف، لازم است تا ابتدا تابع تقاضای هر کدام را تعیین نموده و با برآورد

مازاد باعث افزایش قیمت کالاهای مصرفی داخلی شده و از آنجاکه قیمت‌های نسبی مطرح می‌باشد، مجدداً امکان روی آوری مصرف‌کنندگان به تقاضا برای کالاهای مصرفی وارداتی وجود دارد.

- تابع تقاضای واردات کالاهای سرمایه‌ای (MK)

تابع تقاضای واردات کالاهای سرمایه‌ای را علاوه‌بر متغیرهای مستقل درآمدهای ارزی (E)، نرخ ارز واقعی (RER) و متغیر مجازی (DI)، تابعی از متغیر مستقل سرمایه‌گذاری ناخالص داخلی به قیمت ثابت (I) - به عنوان وابستگی صنایع و تولیدات داخلی از لحاظ ماشین‌آلات و لوازم یدکی به خارج از کشور - در نظر گرفته و انتظار داریم که با افزایش سرمایه‌گذاری‌های ناخالص داخلی تقاضا برای ماشین‌آلات و لوازم یدکی وارداتی افزایش یابد. بنابراین تابع تقاضای فوق در شکل خطی-لگاریتمی به صورت زیر خواهد بود:

$$LMK = 45 + 45DI + 45LRER + 45E + 45I$$

که در تابع فوق $E = ۱$ می‌باشد.

مدل تعیین شده با استفاده از داده‌های سری زمانی برای سالهای ۱۳۴۲-۷۰

- تابع تقاضای کالاهای مصرفی وارداتی برآورد شده عبارت است از:

$$LMC = ۰/۵ VL RER + ۰/۶ LE$$

$$(1/۲) (۱۳/۰) (-۵/۱)$$

$$R^{-1} = ۰/۹۵ \quad I = ۱۶۶$$

$$R^{-1} = ۰/۹۴۶ \quad D.W = ۱/۸$$

همان‌طور که ملاحظه می‌شود متغیر مجازی DI و متغیر واردات کالاهای مصرفی با یک وقفه زمانی به عنوان معنی‌دار نبودن، از مدل خارج شده‌اند و با توجه به ضرائب برآورد شده، مشاهده می‌شود که با زای یک درصد کاهش ارزش پول، واردات کالاهای مصرفی $1/7$ درصد کاهش می‌یابند؛ همچنین با تغییر در درآمدهای ارزی، واردات کالاهای مصرفی نیز تغییر می‌کند و با زای یک درصد کاهش یا افزایش در درآمدهای ارزی، واردات نیز $۰/۶۸$ درصد کاهش و یا افزایش می‌یابند. بنابراین با اعمال سیاست کاهش ارزش پول (به عنوان باکشش بودن واردات کالاهای مصرفی نسبت به افزایش نرخ ارز واقعی) واردات کالاهای مصرفی کاهش می‌یابد و این کاهش می‌تواند در کاهش واردات کل و بهبود تراز پرداختها مؤثر باشد. البته لازم به ذکر است که اگر تولیدات داخلی توانند جوابگوی تقاضای کالاهای مصرفی باشند ما با مازاد تقاضا مواجه خواهیم بود که این

به شرح زیر برآورد شده است:

$$LMK = -0.43 - 0.058 LRER + 0.44 LE$$

$$+ 0.056 L$$

$$(-0.62) (-0.4) (0.2) (0.1) (0.99)$$

$$R^2 = 0.94 \quad F = 99.1$$

$$R^{-2} = 0.93 \quad D.W = 1.51$$

در مدل، خودهمخطی حاد بین متغیرهای مستقل وجود ندارد و از مدل رفع خودهمبستگی بین جملات اختلال انجام گرفته و به علت معنی دار تبودن ضرائب برآورده شده متغیر مجازی (DI)، این متغیر از مدل حذف گردیده است.

- با توجه به ضریب برآورده شده متغیر مستقل نرخ ارز واقعی (LRER) ملاحظه می‌کیم که با اعمال سیاست کاهش ارزش ریال، واردات کالاهای سرمایه‌ای حساسیت نشان داده و با زای یک درصد کاهش ارزش ریال، واردات کالاهای سرمایه‌ای حدود ۱/۶ درصد کاهش می‌یابد و این کاهش در واردات کالاهای سرمایه‌ای می‌تواند به رفع یا بهبود کسری تراز تجاری و تراز پرداختها کمک نماید. ولی نکته‌ای که باید به آن توجه نمود، این است که به علت واپستگی تولیدات داخلی به واردات کالاهای سرمایه‌ای و لوازم یدکی این کاهش واردات می‌تواند تولید داخلی را دچار رکود و نقصان سازد و با کاهش عرضه داخلی اقتصاد، مواجه شویم و این کاهش

عرضه همراه با کاهش عرضه ناشی از کاهش واردات کالاهای مصرفی و سرمایه‌ای می‌تواند باعث افزایش بی‌رویه قیمتها و تورم ناشی از مازاد تقاضا گردد که این افزایش قیمتها و تورم داخلی می‌تواند اثر اعمال سیاست کاهش ارزش ریال را کم و یا حتی خنثی نماید و مجدداً "برای کاهش و یا جلوگیری از واردات، اقتصاد مجبور به کاهش مکرر ارزش ریال گردد. لذا باید زمینه برای افزایش تولید داخلی، درجهت جبران تقاضاهای منتقل شده از کالاهای وارداتی به کالاهای تولید داخلی را فراهم نمود.

- تابع تقاضای واردات کالاهای واسطه‌ای (MI)

- تابع تقاضای واردات کالاهای واسطه‌ای را تابعی از متغیرهای مستقل نرخ ارز واقعی (RER) و درآمدهای ارزی (E) و ارزش افزوده بخش صنعت و معدن با یک وقفه زمانی (۱-VT) درنظر می‌گیریم. متغیر مستقل ارزش افزوده بخش صنعت و معدن با یک وقفه زمانی را با توجه به واپستگی این بخش به مواد اولیه و کالاهای نیمه‌ساخته وارداتی وارد مدل نموده‌ایم و انتظار نیز براین است که با افزایش ارزش افزوده بخش صنعت و معدن در دوره قبل،

تقاضا برای واردات کالاهای واسطه‌ای افزایش یابد.

اگر به آمارهای موجود نظری افکنده شود ملاحظه می‌شود که به عنوان مثال در سال ۱۳۵۸ حدود ۵۷ درصد از کل مواد اولیه موردنیاز صنایع از خارج تهیه می‌شده که این درصد در بعضی از صنایع (مثل صنایع ماشین‌آلات، تجهیزات، ابزار و محصولات فلزی) به ۸۴/۸ درصد نیز رسیده است (جدول ۴).

بنابراین انتظار داریم که با راهاندازی واحدهای تولیدی و با افزایش در ارزش افزوده بخش صنعت و معدن در سال قبل، بدليل وابستگی این بخش به مواد اولیه و کالاهای واسطه‌ای نیمه‌ساخته، تقاضا برای واردات کالاهای واسطه‌ای در امسال نیز افزایش یابد. لذا با توجه به متغیرهای مستقل تعیین شده، تابع تقاضای واردات کالاهای واسطه‌ای در فرم خطی لگاریتمی به صورت زیر خواهد بود:

$$LMI = 51 + 52LRER + 52LVT(-1) + 85DI$$

که در تابع فوق $LMI = 51$ می‌باشد و متغیرهای مجازی DI نیز برای لحاظ نمودن تأثیر انقلاب اسلامی بر روند واردات واسطه‌ای وارد مدل شده است.

مدل تعیین شده را برآورد نموده و داریم:

$$LMI = -0/08 - 0/82LRER + 0/41LE + 0/6LVT(-1)$$

(۲/۹۹) (۴/۵) (۰/۲۰) (-۲/۳۶)

$R^2 = 0/966$

$F = 163$

$R^{-2} = 0/960$

$D.W = 1/51$

در مدل فوق خودهمبستگی بین جملات اختلال رفع شده و همخطی حاد نیز بین متغیرهای مستقل وجود ندارد و با توجه به آماره α که در داخل پرانتز و در زیر ضرایب برآورده شده، آماره ضریب متغیر نرخ ارز واقعی در فاصله اطمینان ۹۵ درصد پذیرفته می‌شود و سایر ضرائب متغیرهای مستقل نیز در فاصله اطمینان ۹۹ درصد قابل قبول می‌باشند.

با توجه به ضریب برآورده شده متغیر مستقل نرخ ارز واقعی ملاحظه می‌کنیم که با زای یک درصد کاهش ارزش ریال، واردات کالاهای واسطه‌ای به میزان ۸۲/۰ درصد کاهش می‌یابند. هرچند در اینجا کشش قیمتی تقاضای واردات کالاهای واسطه‌ای، کوچکتر از یک می‌باشد ولی با توجه به وابستگی تولیدات داخلی به واردات مواد اولیه، این کاهش در واردات می‌تواند تولیدات داخلی را با مشکل مواجه سازد و باعث کاهش عرضه تولیدات داخلی گردد. لذا این کاهش عرضه همراه با کاهش عرضه در کل اقتصاد از طریق کاهش واردات باعث افزایش بی‌رویه قیمتها شده و اقتصاد را مشکل تورم داخلی ناشی از فشار تقاضا مواجه می‌سازد.

جدول (۴)

عنوان	استفاده از	ظرفیت تولید	مواد اولیه که از خارج تهیه می شود	استفاده از از لوازم یدکی خارجی
کل صنایع		۵۸/۳	۵۶/۷	۶۲/۶
مواد غذایی-آشامیدنیها و دخانیات		۶۴/۲	۴۹/۱	۶۱/۴
نساجی-پوشاک - چرم و پوست		۶۰/۹	۵۰/۷	۶۰/۴
چوب و باخت مخصوصات چوبی		۴۷/۶	۳۵/۸	۷۰/۴
کاغذ و مقوا - چاپ و صحفی		۶۰	۷۹	۸۹/۷
شیمیائی		۶۱/۲	۷۱/۱	۶۷/۲
محصولات کانی غیر فلزی بجز نفت و زغال سنگ		۵۷/۵	۳۳/۸	۵۷/۵
فلزات اساسی		۷۰	۵۶/۶	۴۶/۹
ماشین آلات-تجهیزات-ابزار و محصولات فلزی		۴۸/۱	۸۴/۸	۹۸/۵
متفرقه		۱۰/۶	۵۵/۴	۶۶/۷

مأخذ: بررسی تحولات اقتصادی بعد از انقلاب - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران - اداره بررسیهای اقتصادی

-نتیجه گیری و ارائه پیشنهادات

تعیین گردیده و سپس تخمین زده شدند.
با توجه به توابع تقاضای واردات برآورد شده و فرض بر صحت آنها مشاهده می کنیم
که با اعمال سیاست کاهش ارزش ریال (به دلیل صادق بودن شرط مارشال - لرندر ایران) تقاضای واردات کاهش و با کاهش در واردات حتی با این فرض که صادرات همچ و اکنثی نشان ندهد و به عبارتی کشش قیمتی صادرات برابر صفر باشد ($e_x = 0$)، می توان به هدف بهبود یا رفع کسری تراز تجاری تراز پرداختها دست یافت.
اما از طرفی، مسئله ای که دارای

- برای بررسی تأثیر کاهش ارزش ریال بر واردات، ابتدا تابع تقاضای واردات را با توجه به مفروضات اقتصاد ایران تعیین نموده و سپس تابع تعیین شده را با استفاده از روش حداقل مربعات معمولی (OLS) برای دوره زمانی ۱۳۴۲-۷۰ برآورد کردیم. همچنین برای بررسی تأثیر اعمال این سیاست بر واردات کالاها بر حسب نوع مصرف، ابتدا توابع تقاضای واردات کالاهای مصرفی، سرمایه ای و واسطه ای

۲/۴ درصد در طی دوره موردنبررسی می‌باشد، می‌تواند به رفع یا بهبود کسری تراز تجاری تراز پرداختها کمک نماید. ولی از طرفی با توجه به وابستگی تولیدات داخلی به واردات کالاهای سرمایه‌ای (مثل ماشین آلات و لوازم یدکی) این کاهش در واردات، می‌تواند علاوه بر تأثیر در روند تشکیل سرمایه و سرمایه‌گذاریهای جدید، باعث ایجاد نقصان و رکود در تولیدات داخلی گردد که این کاهش عرضه تولیدات داخلی می‌تواند با ایجاد تورم، تأثیر سیاست کاهش ارزش پول را کم و یا حتی خنثی نماید.

بانگاه به تابع تقاضای واردات کالاهای واسطه‌ای ملاحظه می‌شود که با اعمال سیاست کاهش ارزش ریال، واردات کالاهای واسطه‌ای نیز کاهش می‌یابد و با زای یک درصد کاهش ارزش ریال، واردات کالاهای واسطه‌ای $1/8$ درصد کاهش خواهد یافت. با توجه به سهم واردات کالاهای واسطه‌ای در کل واردات که طی دوره موردنبررسی $57/6$ درصد می‌باشد، این کاهش در واردات کالاهای واسطه‌ای می‌تواند از جهت رسیدن به تعادل خارجی اقتصاد مفید باشد. ولی از طرفی دیگر با توجه به وابستگی تولیدات داخلی به مواد اولیه و کالاهای واسطه‌ای وارداتی می‌تواند باعث تحدید و رکود تولیدات تأثیرکاهش ارزش ریال بر واردات 25

اهمیت می‌باشد، تأثیر این سیاست بر ترکیب واردات بر حسب نوع مصرف می‌باشد که در این مقاله تأثیر این سیاست بر هریک از اقلام وارداتی بر حسب نوع مصرف به طور مجزا موردنبررسی قرار گرفته است و با توجه به توابع برآورده شده مشاهده

تودم می‌تواند تأثیر کاهش ارزش ریال بر واردات را کم و یا حتی خنثی نماید.

می‌گردد که واردات کالاهای مصرفی نسبت به تغییر نرخ ارز حساس می‌باشند و با اعمال این سیاست می‌توان واردات کالاهای مصرفی را محدود نمود و با توجه به سهم واردات کالاهای مصرفی از کل واردات که حدود 18 درصد می‌باشد (جدول 5)، کاهش واردات کالاهای مصرفی می‌تواند به رفع یا بهبود کسری تراز تجاری تراز پرداختها کمک نماید. البته به شرط آنکه تبدیل تقاضا از کالاهای مصرفی وارداتی با افزایش تولید داخلی قابل جبران باشد.

همچنین با توجه به تابع تقاضای واردات کالاهای سرمایه‌ای، ملاحظه می‌کنیم که با اعمال این سیاست با زای هریک درصد کاهش ارزش ریال، واردات کالاهای سرمایه‌ای حدود $1/6$ درصد کاهش می‌یابد و این کاهش در واردات کالاهای سرمایه‌ای با توجه به سهم آن در کل واردات که حدود

جدول (۵)

سال	وارادات (M) (میلیون دلار)	وارادات کالاهای صرفی (MC) (میلیون دلار)	وارادات کالاهای سرمایه‌ای (MK) (میلیون دلار)	وارادات کالاهای واسطه‌ای (MI) (میلیون دلار)	سهم واردات صرفی (SMC) (درصد)	سهم واردات سرمایه‌ای (SMK) (درصد)	سهم واردات واسطه‌ای (SMI) (درصد)
۱۳۴۲	۵۱۱/۰	۱۸۰/۳	۱۰۶/۶	۲۲۶/۶	۳۰/۲	۲۰/۸	۴۳/۹
۱۳۴۳	۷۴۰/۲	۲۲۴/۰	۱۶۹/۷	۳۳۶/۵	۳۱/۶	۲۲/۹	۴۰/۰
۱۳۴۴	۸۶۸/۶	۲۲۵/۴	۲۳۶/۰	۳۹۷/۱	۲۷/۱	۲۷/۲	۴۰/۷
۱۳۴۵	۹۶۳/۷	۱۶۶/۸	۲۶۰/۷	۵۰۸/۲	۱۰/۰	۲۷/۱	۵۷/۹
۱۳۴۶	۱۱۹۰/۳	۱۰/۰	۳۲۹/۳	۷۱۱/۰	۱۲/۶	۲۷/۷	۵۹/۷
۱۳۴۷	۱۲۸۹/۲	۱۰۶/۴	۳۷۶/۳	۸۰۶/۵	۱۱/۳	۲۷/۱	۶۱/۷
۱۳۴۸	۱۰۶۲/۷	۱۶۸/۲	۳۸۷/۲	۹۸۷/۳	۱۰/۹	۲۵/۱	۶۴/۰
۱۳۴۹	۱۶۷۶/۶	۲۱۷/۷	۳۹۱/۰	۱-۶۸/۰	۱۳/۰	۲۳/۳	۶۳/۷
۱۳۵۰-	۲۰۶۰/۹	۲۶۱/۷	۴۸۲/۶	۱۳۳۶/۳	۱۱/۷	۲۳/۴	۶۴/۸
۱۳۵۱	۲۰۷۰/۰	۲۳۲/۰	۶۴۲/۰	۱۰۹۶/۰	۱۲/۹	۲۰/۰	۶۲/۱
۱۳۵۲	۳۷۷۷/۰	۵۰۷/۰	۹۰۶/۰	۲۲۷۶/۰	۱۴/۹	۲۴/۲	۶۰/۹
۱۳۵۳	۶۶۱۴/۰	۱-۱۷/۰	۱۳۳۱/۰	۴۴۶۶/۰	۱۰/۴	۲۰/۱	۶۴/۰
۱۳۵۴	۱۱۶۹۶/۰	۱۹۹۰/۰	۳۴۸۹/۰	۶۲۱۲/۰	۱۷/۱	۲۹/۸	۵۳/۱
۱۳۵۵	۱۲۷۶۶/۰	۲۲۰۰/۰	۳۸۰۳/۰	۶۷۱۳/۰	۱۷/۶	۲۹/۸	۵۲/۶
۱۳۵۶	۱۴۶۶۲/۰	۲۶۹۷/۰	۴۰۱۹/۰	۷۹۱۰/۰	۱۸/۶	۲۷/۰	۵۶/۱
۱۳۵۷	۱-۳۷۲/۰	۲۱۱۴/۰	۲۹۰۸/۰	۵۳۵۰/۰	۲۰/۴	۲۸/۰	۵۱/۶
۱۳۵۸	۹۹۹۰/۰	۲۰۰۹/۰	۱۸۳۰/۰	۵۳۰۱/۰	۲۶/۴	۱۸/۹	۵۶/۷
۱۳۵۹	۱۰۸۴۴/۰	۲۸۹۹/۰	۱۷۳۸/۰	۶۲۰۷/۰	۲۶/۷	۱۶/۰	۵۷/۲
۱۳۶۰	۱۳۰۱۰/۰	۳۱۴۱/۰	۲۱۴۹/۰	۸۲۲۵/۰	۲۳/۲	۱۰/۹	۶۰/۹
۱۳۶۱	۱۱۸۴۰/۰	۲۶۷۶/۰	۲۳۰۸/۰	۶۸۳۱/۰	۲۲/۶	۱۹/۰	۵۷/۹
۱۳۶۲	۱۸۱۰۳/۰	۲۹۱۱/۰	۴۳۰۲/۰	۱-۰۸۴۰/۰	۱۶/۱	۲۴/۰	۵۹/۹
۱۳۶۳	۱۴۴۹۶/۰	۲۳۱۷/۰	۳۸۶۷/۰	۸۳۱۰/۰	۱۶/۰	۲۶/۷	۵۷/۳
۱۳۶۴	۱۱۴۰۸/۰	۱۰۷۶/۰	۲۶۴۱/۰	۷۶۱۱/۰	۱۳/۸	۲۱/۲	۶۰/۰
۱۳۶۵	۹۳۰۰/۰	۱۶۹۰/۰	۲۱۹۹/۰	۵۴۶۱/۰	۱۸/۱	۲۳/۰	۵۸/۴
۱۳۶۶	۹۳۶۹/۰	۱۶۶۲/۰	۲۲۰۹/۰	۵۶۹۸/۰	۱۷/۷	۲۳/۶	۵۸/۷
۱۳۶۷	۸۱۷/۰	۱۶۷۹/۰	۱۸۶۹/۰	۴۸۲۹/۰	۱۸/۱	۲۲/۹	۵۹/۱
۱۳۶۸	۱۲۸۰۷/۰	۲۳۴۶/۰	۲۹۱۰/۰	۷۰۴۸/۰	۱۸/۳	۲۲/۸	۵۸/۶
۱۳۶۹	۱۸۷۲۲	۲۰۰۵	۴۶۳۶	۱۱۸۵۴	۱۳/۴	۲۴/۸	۶۳/۳
۱۳۷۰	۲۹۶۷۷	۳۶۴۱	۹۹۱۱	۱۶۳۲۵	۱۱/۶	۳۳/۴	۰۰/۰

مأخذ: گزارش اقتصادی و تراز نامه بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران سالهای (۱۳۴۲-۱۳۷۰)

شود این است که سیاست کاهش ارزش ریال از دو جهت می‌تواند تحدید شود و ما را به هدف تعادل خارجی اقتصاد نرساند. همان‌طور که قبلاً نیز ذکر شد با اعمال این

داخلی گردد و از تأثیر اعمال این سیاست جهت رسیدن به تعادل خارجی اقتصاد، بکاهد. بنابراین نکته‌ای که باید در نظر گرفته

ادامه فعالیت خود، مجبور به تأمین مواد اولیه و کالاهای سرمایه‌ای و واسطه‌ای خویش به قیمت‌های جدید ارز خواهند بود و افزایش قیمت کالاهای سرمایه‌ای و واسطه‌ای وارداتی موردنیاز واحدهای تولیدی که ناشی از افزایش نرخ ارز می‌باشد باعث افزایش قیمت تمام شده تولیدات داخلی خواهد شد و اقتصاد را با تورم ناشی از عرضه اقتصاد مواجه و از تأثیر اعمال این سیاست بر واردات کاسته و یا حتی آن را بی‌اثر می‌نماید و تقاضاً مجدداً "برای کالاهای وارداتی افزایش می‌یابد.

این افزایش بی‌رویه در قیمت کالاهای تولید داخل چه از طرف تقاضاً و چه از طرف عرضه، خودش را در شاخص قیمتی کالاهای تولید و مصرف شده در داخل نشان می‌دهد. این افزایش در قیمت کالاهای تولید و مصرف شده در داخل (P_D) باعث بزرگتر شدن مخرج کسر ($\frac{P_M}{P_D}$) که در واقع همان نرخ ارز واقعی می‌باشد، خواهد شد و از تأثیر اعمال سیاست کاهش ارزش ریال بر واردات می‌کاهد. از آنجا که مصرف‌کننده، قیمت‌های نسبی را ($\frac{P_M}{P_D}$) مدنظر قرار می‌دهد و با توجه به قیمت‌های نسبی کالاهای داخلی و کالاهای وارداتی اقدام به خرید می‌کند با افزایش قیمت کالاهای تولید داخل نسبت به کالاهای

با افزایش قیمت کالاهای تولید داخل نسبت به کالاهای وارداتی مجدداً "تمایل به کالاهای وارداتی افزایش می‌یابد به گونه‌ای که برای کنترل واردات جهت رسیدن به تعادل خارجی اقتصاد، مجبور به کاهش مجدد ارزش پول داخلی خواهیم شد و این فرآیند همچنان تکرار می‌گردد.

سیاست به علت افزایش نرخ ارز و گرانتر شدن قیمت کالاهای وارداتی تقاضاً برای واردات کاهش می‌یابد و این کاهش در واردات باعث کاهش در عرضه کل اقتصاد خواهد شد. برای جبران این کاهش عرضه ناشی از کاهش واردات، لازم است که تولیدات داخلی افزایش یافته تا کاهش عرضه کل اقتصاد جبران شود. چنانچه تولیدات داخلی به هر دلیلی از جمله وابستگی به واردات کالاهای سرمایه‌ای و واسطه‌ای (مثل مواد اولیه، لوازم یدکی، ماشین‌آلات و کالاهای نیمه‌ساخته) افزایش نیابد و کاهش عرضه کل ناشی از کاهش واردات را جبران نکند در داخل با مازاد تقاضاً مواجه شده درنتیجه قیمت‌های داخلی افزایش و با تورم ناشی از طرف تقاضاً مواجه خواهیم بود که این تورم می‌تواند تأثیر کاهش ارزش ریال بر واردات را کم و یا حتی خشی نماید.

از جهتی واحدهای تولیدی وابسته، برای

یکدیگر عمل نموده و یک پرسه تولیدی وابسته به هم ایجاد تا کالاهای واسطه‌ای و نیمه‌ساخته و کالاهای سرمایه‌ای موردنیاز سایر بخش‌های تولید در داخل تأمین گردد تا حتی الامکان از واردات کالاهای سرمایه‌ای و نیمه‌ساخته مستغنى شویم.

۴) با افزایش کارآئی و بهره‌وری در بخش‌های تولیدی، ضمن بهبود کیفیت تولیدات داخلی، قیمت تمام شده محصولات تولید داخل را نیز کاهش داده تا تولید داخلی توان رقابت با کالاهای مشابه خارجی را چه در بازار داخلی و چه در بازارهای جهانی داشته باشد.

۵) با حمایت کوتاه‌مدت و مقطعي از تولیدات داخلی در مقابل کالاهای مشابه خارجی، زمینه ادامه فعالیت برای واحدهای تولیدی وابسته به ارز را تأمین نموده تا این واحدهای تولیدی بتوانند خود را با شرایط جدید انطباق داده و با افزایش کارآئی و کاهش هزینه‌ها بتوانند به بازار جهانی، وارد شده و با محصولات خارجی به رقابت پردازند. این حمایتها می‌توانند به صورت بخشودگی مالیاتی و عوارض و حقوق گمرکی جهت واردات کالاهای سرمایه‌ای و واسطه‌ای موردنیاز واحدهای تولیدی، دادن اعتبار ریالی به واحدهای که با مشکل نقدینگی مواجه‌اند (به صورت وام کوتاه یا میان‌مدت)، برداشتن موانع و مشکلات

وارداتی، مجدداً تمایل به کالاهای وارداتی افزایش می‌یابد به گونه‌ای که برای کنترل واردات جهت رسیدن به تعادل خارجی اقتصاد، مجبور به کاهش مجدد ارزش پول داخلی خواهیم شد و این فرآیند همواره تکرار می‌گردد. لذا لازم است که ابتدا زمینه را برای موقیت اعمال این سیاست فراهم نمود و سپس برای دستیابی به تعادل تراز پرداختها به سیاست کاهش ارزش ریال متولّ شد. بنابراین برای بدست آوردن موقیت در این زمینه پیشنهاد می‌گردد که:

۱) زمینه و امکانات لازم برای افزایش توان تولیدی در داخل کشور فراهم شده و زیرساخت‌های اقتصادی جهت افزایش تولید، اصلاح گردد تا تولید داخلی توان پاسخگوئی به تقاضای داخلی را بدست آورد.

۲) علاوه‌بر افزایش تولید جهت تأمین تقاضای داخلی همگام با رشد جمعیت، مقداری از مازاد نیاز داخلی تولیدشده به خارج از کشور جهت تأمین نیازهای ارزی واحدهای تولیدی وابسته به ارز، صادر گردد؛ یعنی تولیدکننده علاوه‌بر تقاضای داخلی، تقاضای خارجی را نیز مدنظر قرار داده و به طرف تولید انبوه باهدف صادرات مازاد نیاز داخلی، سوق داده می‌شود.

۳) گسترش پرسه‌های تولیدی به‌نحوی که تولیدات داخلی به صورت مکمل

وابستگی بخش صنعت و تولیدات به خارج از کشور) می‌شود.

نتیجه اینکه با توجه به توابع تقاضای برآورده شده، ملاحظه شد که صرفاً "با اعمال سیاست کاهش ارزش پول، نمی‌توان به هدف تعادل خارجی اقتصاد با کاهش در واردات دست یافت و لازم است که همگام با اعمال این سیاست، زمینه را جهت موقیت آن فراهم نمود و از سیاستهای مغایر با آن و ختنی‌کننده تأثیرات این سیاست جلوگیری به عمل آورد.

قانونی در صدور کالاهای واحدهای تولیدی، تا از این طریق قسمتی از نیازهای ارزی خود را جهت خرید مواد اولیه و لوازم یدکی و ماشین آلات از خارج تأمین نموده و قادر به ادامه فعالیت خود باشند، همچنانی اعمال نرخهای تعرفه مؤثر جهت حمایت از صنایع و تولیدات داخلی، صورت گیرد. لازم به ذکر است که باید این حمایتها برای یک دوران کوتاه اعمال شود والا حمایتها مستمر از این واحدهای وابسته به ارز، مجدداً باعث ادامه روال گذشته (یعنی

الف - منابع فارسی

- ۱- فرهنگی، دکتر علی - ارزیابی سیاست ارزی در ایران . تهران: انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۸۸.
- ۲- مایس.و. اقتصادستجویی کاربردی - ترجمه دکتر عباس عرب مازار. تهران: انتشارات دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۷۰.
- ۳- راثو و میلر. اقتصادستجویی کاربردی، ترجمه دکتر حمید ابریشمی - چاپ اول. تهران: انتشارات مؤسسه تحقیقات پولی و بانکی وابسته به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، اسفند ۱۳۷۰.
- ۴- هزیر کیانی، دکتر کامیز، اقتصادستجویی و کاربرد آن. چاپ اول. تهران: انتشارات بخش فرهنگی جهاد دانشگاهی دانشگاه شهید بهشتی، بهار ۱۳۶۸.
- ۵- شهشهانی، دکتر احمد. الگوی اقتصادستجویی ایران و کاربردهای آن. تهران: انتشارات دانشگاه تهران، آذرماه ۱۳۵۷.

- ۶- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران - بررسی تحولات اقتصادی بعد از انقلاب - ۱۳۶۲.
- ۷- جوهری، عباس، تأثیر کاهش ارزش ریال بر واردات (پایان نامه) - تهران: دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران - بهمن ۱۳۷۱.
- ۸- سالواتوره، دومینیک، توری و مسائل اقتصاد کلان. ترجمه هدایت ایران پور، حسن گلبریز، چاپ دوم، تهران: نشری، ۱۳۷۰.
- ۹- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران - حسابهای ملی ایران - سالهای ۱۳۴۸-۵۶ و ۱۳۵۳-۶۹ و سالهای ۱۳۶۷-۶۹.
- ۱۰- بروکس، جان و ایوانز، رابرт. **سیاستهای اقتصاد کلان** _ ترجمه دکتر عبدالجباروند. چاپ اول، تهران: انتشارات پایرسوس، زمستان ۱۳۶۷.
- ۱۱- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران - **گزارش اقتصادی و ترازنامه سالهای ۱۳۶۲-۶۸**.
- ۱۲- سالواتوره، دومینیک. **مالیه بین الملل** . ترجمه و اضافات سید فضل ریاضی، چاپ دوم، بابلسر، چاپ و انتشارات دانشگاه مازندران ۱۳۶۷.

ب - منابع لاتین:

- 13- Branson William H., **Macroeconomic theory and policy**,second edition, India:1990 .
- 14- Pesaran M.Hashem.**The Iranian foreign exchange policy and the black market for dollars**,int.j.Middle East stud.24(1992),101-125.
- 15- Houthakkey and Magee, Income and price elasticities in world trade,review of economics and statistics,vol.51(May1969).
- 16- Mohsin Khan, Important export demand in developing countries, international monetary fund staff papers,vol. XXI,No.3(November 1974).
- 17- Mohsin Khan,Experiment with a monetary model for the venezulan economy, staff paper, No.2,1942.
- 18- Edvards,Sebastian,Reall and adjustment: exchange rat policy in developing contries,combridge,mass MIT press, 1988.
- 19- Pesaran-M.H. Macroeconomic policy in an oil exporting economy with foreign exchange controls,economica,N.51.1984.